

Tær **tíma** ikki í bý-ráðið

Hvørgin av kvinnunum í býráðnum í Fuglafirði stillar upp aftur, og bara fimm av 24 valevnum eru kvinnur

Randi Jacobsen

Fyri átta árum síðan gjørdu kvinnurnar í Fuglafirði ein vørr. Tær gjørdu kvinnulista og fingtu tvær kvinnur valdar í býráðið.

Men í ár er eingin kvinnulisti, og hvørgin av kvinnunum í býráðnum Kristina Larsen ella Elisabeth D. Eldevig Olsen stilla upp aftur.

Kristina Larsen sigur, at henni hevur dámt býráðsarbeiðið væl, men beint nú raðfestir hon øðrvísi. Hon útilokar tó ikki, at hon ikki roynir aftur eina aðru ferð at stilla upp.

Tað sama sigur Elisabeth D. Eldevig Olsen. Hon heldur tað ikki vera rætt at sita í kommunustýrinum ár út og ár inni. Tað er eftir hennara tykki rætt at fara út eitt skifti, men so ber til at fara inn aftur.

Tað var ikki arbeiðsbyrðan, sum fekk hana til ikki at stilla upp aftur hesa ferð. So strævið var tað heldur ikki, sigur Elisabeth D. Eldevig Olsen.

Hon hevur framvegis líka stóran áhuga fyri kommunala arbeiðinum,

og tað harmar hana nógv, at kvinnur so treyðugt vilja stilla upp.

Eggjar øðrum til at royna

– Eg havi mælt fleiri kvinnum til at stilla upp, og eg havi eisini givið monnum uppskot um kvinnur at ringja til og biðja tær stilla upp, men tær flestu hava borið seg undan, sigur Elisabeth D. Eldevig Olsen.

Hon vísir aftur, at kvinnur ikki kenna seg væl á einum lista millum menninar, og hon hevur eisini hoyrt menn í býráðnum halda tað vera spell, um ongar kvinnur koma í býráðið, tí tørvur er at hoyra teirra sjónarmið eisini.

– Eg veit ikki, hvat bagir, men eg hugs, at nógvur kvinnur mest hugsað um nærumhvørvið, heim, mann og børn. Tað liggur so djúpt í kvinnum. Men hetta er sera spell, tí kvinnur hava nógv at gera í politiska arbeiðinum.

Onkur gitir, at tað er trekari at fáa kvinnur at stilla upp í eini kommunu, har vinnan vigar so nógv.

Súlan, sum vanliga siglir millum Sørvág og Mykines, avloysti Rituna á fugloyar- og svínoyarleiddini í nakrar dagar, men so fekk Súlan eisini skaða

Kennet fær størri samsýning

Strandferðslan lovar Kennet Justesen 10.000 krónur afturfyri, at hann við báti sínum Svartakletti seinasta fríggjadag bjargaði Súluni við fimm fólku umborð

Randi Jacobsen

Seinasta fríggjadag kom Súlan, sum sigldi fyri Rituna á fugloyar- og svínoyarleiddini, i neyð út fyri Svínoynni, tí eitt rør brotnaði. Maskinrúmið var hálvtt undir í sjógvi.

Súlan kallaði á Tórshavn Radio og bað um hjálp.

– Eg rópti, at eg var bara 20 minuttir frá teimum at sigla, sigur Kennet Justesen, sum henda dagin førði fjallfólk

við báti sínum Svartakletti við heimstaði í Hvannasund. Hann hevði tá júst sett fjallfólkið í land.

Fimm fólk vóru umborð á Súluni, harav trý ferðafólk.

Teir á Súluni fingtu tamarhald á støðuni.

Annar av monnunum á Súluni fór umborð á Svartaklett, og so fóru teir at sleipa.

– Tað var tungt at sleipa, eisini tí veðrið var so vánaligt, sigur Kennet Justesen.

Tað tók tríggjar tímar at koma inn í Sund.

Tá ið alt var av, ringdi Kennet Justesen til Strandferðsluna, men hann og Conrad Gaard Joensen, rakstrarleiðari á Strandferðsluni eru ikki heilt samdir um innihaldið av tí samrøðuni.

– Eg fekk at vita, at eg bara skuldi senda eina rokning upp á 1500 krónur. Ta upphæddina helt eg vera láturliga, tí bara sleipið vardi í tríggjar tímar, og oljan er dýr.

Tí havi eg onga rokning sent enn, sigur Kennet Justesen.

– Hatta var ikki so, sigur Conrad Gaard Joensen, Hann sigur, at teir vóru púra samdir um, at Kennet Justesen skuldi hava 2000 krónur til bátin um tíman, og tímatalið varð sett til fimm.

– Hatta var nakað annað, sigur Kennet Justesen.

Føroyar og Ísland í orkusamstarv

Ein elkaðal millum Ísland og Føroyar kann geva føroyska elbrúkarinum móguleika at keypa varandi orku úr Íslandi, og samstundis vil hann sum frálíður móguliga verða eitt fyrsta stig móti at knýtt londini bæði upp í ein felags evropeiskan orku-marknað, sigur Johan Dahl, landsstýrismaður

Landsstýrismaðurin í vinnumálum, Johan Dahl, og íslendski starvsbróðurin, Steingrímur J. Sigfússon, hava í dag undirskrivað avtalu um samstarv innan orkuøkið. Avtalan er eitt sokallað Memorandum of

Understanding (MoU) og varð undirskrivað á Norðurlandaráðsfundi í Helsinki. Høvuðsendamálið er at kanna móguleikan fyri at leggja ein undirsjóvar elkaðal millum Ísland og Føroyar til at flyta varandi orku.

Í 2007 gjørdu Jarðfeingi og íslendski Orkustofnun kann-ing av móguleikunum fyri einum elkaðali millum Ísland og Føroyar. Niðurstøðan var, at ein elkaðal neyvan hevði loyst seg fíggjarliga, um ikki føroyska elnýt看slan veksur munandi, hóast hvørki lögfrøðiligar ella tekniskar forðingar tyktust vera fyri eini

slíkari verkætlan.

Síðan kanningin varð latin av hondum, er enn størri dentur lagdur á at leggja um til varandi orkukeldur, umframt at stór tøknilig menning er farin fram innan undirsjóvar elkaðalar.

Landsstýrið hevur sett sær sum mál, at føroyska elframleiðslan í 2050 einans skal koma frá varandi orkukeldum. Sum nú er, koma umleið 60 prosent av elframleiðsluni frá olju, umframt at so at siga øll upphiting er tengd at olju. Um málið hjá landsstýrinum skal náast, er

neyðugt við umfatandi útbyggingum innan varandi orkuframleiðslu og innan tøkni at goyma hesa óstøðugu orku. Í tí sambandi er tað eisini áhugavert at kanna móguleikan fyri at keypa varandi orku úr Íslandi, umframt at kanna útlitini fyri at selja egna yvirsoktsframleiðslu av varandi orku.

Tað vera Jarðfeingi og íslendski Orkustofnun, sum í tøttum samstarvi við orkufeløgini í báðum londum, fara at standa fyri kanninginini, sum skal vera liðug við árslok 2013.

